

Arrest

nr. 212 782 van 22 november 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 mei 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is het resultaat van een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die verzoekster had ingediend met het oog op de gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot. Ze luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17/11/2017 werd ingediend door:

Naam: C.

Voornaam: A.
Nationaliteit: Marokko
Geboortedatum: 01.11.1987
Geboorteplaats: Ain Chok, Casablanca
Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg gezinshereniging aan met haar echtgenoot D. M., M.A.I. (RR ...) van Belgische nationaliteit in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/80.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1 °, moeten bewijzen dat de Belg: 1 ° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1,3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon werden volgende bewijzen voorgelegd:

Bewijzen van bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon:

- Financieel overzicht van de Christelijke Mutualiteit over een periode van 1/10/2016 tot 13/10/2017, dat de Belgische referentiepersoon een maandelijks bedrag ontving ziekenkostenuitkering;*
- Attest van de Hulpkas voor werkloosheidsuitkering dd 13/10/2017: Uitkering vanaf 1/09/2017 (overzicht van 1/2017 tot 9/2017)*
- Inschrijvingsbewijs bij de VDAB 9/10/2017 (ik ben werkloos vanaf woensdag 6/09/2017)*
- Verschillende sollicitatie 9/10/2017 bij Miele + functieomschrijving*
- Sollicitatie S. P. L. dd 4/10/2017*
- Doorsturen doe voor een sollicitatie dd 11/10/2017 + CV en attest*
- VDAB afspraak 19/10/2017 (Zoektocht naar werk)*
- Uittreksels van bij de KBC - bank over een periode van 3/10/2016 tot 9/10/2017: waarop alle uitgaven en inkomsten staan.*
- Personenbelasting van de Fod Financiën op naam van de Belgische referentiepersoon inkomstenjaar 2015 (aanslagjaar 2016)*
- Aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen (inkomstenjaar 2014 (aanslagjaar 2015)*
- Overeenkomst tot verdeling 50/50 van het belastingvoordeel wegens tenlasteneming van gemeenschappelijke kinderen dd 9/01/2014.*
- Volledig uittreksel de kruispuntbank Economie van een onderneming natuurlijk persoon dd D. M. M. op 01/03/2007 (naam ...)*
- Overeenkomst beroepsopleiding doorstroomopleiding bij de VDAB dd 22/01/2018 vanaf 1/02/2018 tot 31/08/2018*
- Inschrijvingsformulier cursist (25/04/2018 - 29/06/2018)*
- Zwangerschapsattest (bevalling 5/11/2018)*

Uit het geheel van bovenstaande documenten moet dus worden vastgesteld dat de Belgische referentiepersoon werkzoekende is (nl. sinds 1/09/2017) en de werkloosheidsuitkering die hij geniet in aanmerking mag worden genomen voor de berekening van de bestaansmiddelen, voorzover hij actief op zoek is naar werk.

Echter, de sollicitaties, waarvan slechts enkele in één en dezelfde maand, en de inschrijving als werkzoekende of het volgen van een begeleidingstraject / een opleiding niet noodzakelijk leidt tot het bekomen van een job, kunnen deze documenten niet aanvaard worden als afdoende bewijs dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk. De werkloosheidsuitkeringen kunnen dus niet in overweging worden genomen.

De behoeftenanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 hoeft in deze niet te worden gemaakt. Er werd immers niet vastgesteld dat de Belgische referentiepersoon onvoldoende bestaansmiddelen heeft, wel dat deze niet in aanmerking worden genomen.

Het bewijs van het inkomen van betrokkene zelf, namelijk arbeidsovereenkomst, loonfiches, inburgeringsattest waaruit blijkt dat zij eveneens tewerkgesteld is en een inkomen heeft, kan daarbij niet in overweging worden genomen. Zoals voorgeschreven in art. 40ter van de wet van 15.12.1980 is het immers de Belgische referentiepersoon die dient aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken zodat betrokkene zich bij haar kan voegen (Arrest nr. 232.612 van de Raad van State van 20.10.2014).

De andere voorgelegde documenten, zoals de KBC rekeninguittreksels, attest van zwangerschap doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt:

“II.2.1 Het enig middel bestaat uit de schending van de artikelen 40ter en 42, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vw.), van artikel 8 EVRM en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, doordat verwerende partij ten onrechte van oordeel is dat met de werkloosheidsinkomsten van de referentiepersoon geen rekening moet worden gehouden.

1. Verwerende partij beroept zich op artikel 40ter Vw.:

“§ 1. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie : 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen; 2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen. De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg : 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002

betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen. 2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet. 3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn. Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond. Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld."

Uit lezing van artikel 40ter, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet volgt dat in het kader van een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een Belgische onderdaan, m.n. in de hoedanigheid van echtgenoot op cumulatieve wijze aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan:

- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, en
- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over behoorlijke huisvesting en een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

In casu is de aanvraag van een verblijfskaart enkel geweigerd omdat de verwerende partij oordeelt dat niet wordt bewezen dat de Belgische referentiepersoon in wiens functie de aanvraag wordt ingediend, voldoet aan de criteria met betrekking tot de bestaansmiddelen.

Verzoekster heeft volgende documenten neergelegd inzake de bestaansmiddelen bij de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie:

- Financieel overzicht van de CM over een periode van 01.10.2016 tot 13.10.2017 dat de Belgische referentiepersoon een maandelijks bedrag ontving als ziekenkostenuitkering;
- Attest van de Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen dd. 13.10.2017;
- Inschrijvingsbewijs bij de VDAB
- Verschillende sollicitaties bij de VDAB en Sprint Pack Logistics
- VDAB afspraak dd. 19.10.2017
- Uittreksels KBC waarop alle uitgaven en inkomsten staan
- Personenbelastingen AJ 2015 en 2016
- Overeenkomst tot verdeling van het belastingvoordeel wegens tenlasteneming van de gemeenschappelijke kinderen
- Overeenkomst beroepsopleiding doorstroomopleiding bij de VDAB dd. 22.01.2018
- Inschrijvingsformulier cursist
- Zwangerschapsattest verzoekster (voorziene bevalling dd. 05.11.2018)

Niettegenstaande deze documenten, is verwerende partij van oordeel dat zij geen afdoende bewijs vormen dat de referentiepersoon actief werk zoekt, opdat de werkloosheidsuitkeringen in aanmerkingen kunnen worden genomen bij het bepalen of er sprake is van de vereiste stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Volgens verwerende partij kan de werkloosheidsuitkering slechts in aanmerking genomen worden voor de berekening van de bestaansmiddelen, voorzover de Belgische echtgenoot actief op zoek is naar werk. Zij houdt er evenwel geen rekening mee dat de referentiepersoon in aanmerking kan komen voor een vrijstelling voor het actief zoeken naar werken (cf. infra).

In casu bezorgde verzoekster bovendien samen met andere stukken over de bestaansmiddelen, diverse sollicitatiebewijzen. Niettegenstaande haar Belgische echtgenoot in de maanden vóór de door hem gevolgde opleiding nog had gesolliciteerd, was verzoekster niet op de hoogte dat zij naderhand nog bijkomende sollicitatiebewijzen van haar echtgenoot diende over te maken. Zulks werd haar nooit gevraagd, zodat verwerende partij het zorgvuldigheids-, minstens het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden. Het is immers weinig redelijk, laat staan zorgvuldig om verzoekster thans te verwijten dat zij niet bijkomende sollicitatiebewijzen zou hebben overgemaakt, terwijl zij verzoekster daarvoor makkelijk had kunnen aanschrijven om dergelijke info (en documenten) te bekomen. Uit de aanvraag (bijlage 19ter) van 17.11.2017 blijkt duidelijk dat zij enkel binnen de drie maanden een bewijs van ziektekostenverzekering diende voor te leggen, hetgeen verzoekster ook tijdig heeft gedaan.

3.

Zelf indien zou worden aangenomen dat verzoekster spontaan deze bewijzen nog had moeten overmaken (niettegenstaande daar geen enkele aanleiding voor was), dan nog kan uit de bestreden beslissing worden afgeleid dat de Belgische echtgenoot op het ogenblik van het nemen van de beslissing niet meer verplicht was om actief op zoek te gaan naar werk opdat de werkloosheidsuitkering in aanmerking zou worden genomen als bestaansmiddel.

De echtgenoot van verzoekster genoot immers van een vrijstelling door het volgen van de opleiding Opvoeder jeugd en gehandicaptenzorg met een VDAB opleidingsovereenkomst. Deze opleidingsovereenkomst van 22.01.2018 was aan verwerende partij overhandigd.

Door het aangaan van een door de federaal of regionale overheid erkende opleiding, kreeg de echtgenoot van verzoekster dan ook automatisch een vrijstelling van beschikbaarheid voor de periode waarin hij een onderwijskwalificerende opleiding volgt in een onderwijsinstelling (artikel 111/34 van het Besluit van 05.06.2009 van de Vlaamse Regering houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding).

Verwerende partij wist, minstens behoorde te weten dat de Belgische echtgenoot dan ook vrijgesteld was om actief werk te zoeken, aangezien verzoekster de overeenkomst voor beroepsgerichte doorstroomopleiding dd. 22.01.2018 heeft voorgelegd en deze opleidingsovereenkomst als voldoende bewijs geldt van een vrijstelling. Zulks wordt ook uitdrukkelijk bevestigd door de VDAB (stuk 3). Aldus diende verwerende partij weldegelijk met de werkloosheidsuitkeringen rekening te houden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Er kan dienaangaande ook gewezen worden naar het principe zoals aanvaard in het punt B.55.3 in het arrest nr. 121/2013 van het Grondwettelijk Hof van 26 september 2013, waaruit blijkt dat de Belgische gezinshereniger die een werkloosheidsuitkering geniet en vrijgesteld is van de verplichting om beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt en werk te zoeken, niet de verplichting kan hebben te bewijzen dat hij actief werk zoekt, opdat de werkloosheidsuitkering in aanmerking zou worden genomen voor gezinshereniging.

Aangezien de vrijstelling waarvan de Belgische gezinshereniger geniet, nog niet bestond op het ogenblik van het arrest van het Grondwettelijk Hof, staat deze niet vermeld in het voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof van 26.09.2013. De vrijstelling werd immers ingevoerd bij besluit van 23.12.2016 van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, het koninklijk besluit van 11 maart 2003 tot vaststelling van de op de beroepsinlevingsovereenkomst toepasselijke minimumvergoeding en het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding.

Het spreekt evenwel voor zich dat het in het arrest vastgelegde principe ook in onderhavige dossier moet worden toegepast en de aanwezige vrijstelling om actief werk te zoeken ook moet gelden in het kader van de gezinshereniging.

4.

Verwerende partij kan niet voorhouden dat zij niet op de hoogte was dat de Belgische echtgenoot van verzoekster is vrijgesteld van de verplichting beschikbaar te zijn op de arbeidsmarkt en dus van de verplichting te bewijzen dat hij actief werk zoekt, nu uit het administratief dossier (en de bestreden beslissing) blijkt dat door verzoekster de overeenkomst van 22.01.2018 voor beroepsgerichte doorstroomopleiding met de onderwijsinstelling CVO VSPW werd voorgelegd en hieruit volgt dat de Belgische echtgenoot van een automatische vrijstelling genoot op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 05.06.2009 (zoals hoger vermeld) (zie ook stuk 3).

Verwerende partij had derhalve weldegelijk rekening moeten houden met de werkloosheidsuitkeringen, zodat een behoefteanalyse zich sowieso opdrong in geval de bestaansmiddelen lager waren dan het referentiebedrag vermeld in artikel 42 Vw. (schending artikel 42, § 1 Vw). In dat geval had verwerende partij moeten vaststellen dat de inkomsten van het gezin, rekening houdend met de eigen kenmerken van het gezin, volstaan om in de behoeften van verzoekster en de referentiepersoon die zij wenst te vervoegen te voorzien.

Door geen rekening te houden met de werkloosheidsuitkeringen en derhalve geen behoefteanalyse te doen, is aldus het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden in samenhang met artikel 40 ter en artikel 42 Vw. Uit het feit dat verwerende partij onterecht stelt dat aan de voorwaarden van toereikende, stabiele bestaansmiddelen niet is voldaan conform artikel 40 ter par. 2 lid Vw, heeft tot gevolg dat verzoekster onmogelijk haar recht ex artikel 8 EVRM (recht op gezinsleven) kan uitoefenen.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd.”

2.2.1. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931, VAN LAETHEM).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze bepaling stelt onder meer dat dat de Belgische referentiepersoon met wie de gezinshereniging wordt gevraagd, moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, dat bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen rekening wordt gehouden met hun aard en regelmatigheid, dat geen rekening wordt gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering en dat de werkloosheidsuitkering alleen in aanmerking komt indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

2.2.2. In de bestreden beslissing wordt in essentie gesteld dat de Belgische echtgenoot van verzoekster werkzoekende is sinds 1 september 2017 en dat de documenten die worden bijgebracht niet kunnen worden aanvaard als afdoende bewijs dat hij heden actief op zoek is naar werk. Derhalve, zo stelt de gemachtigde, kunnen de werkloosheidsuitkeringen niet in overweging worden genomen.

Het wordt niet betwist dat de verwerende partij door verzoekster in het bezit werd gesteld van de *“Overeenkomst beroepsopleiding doorstroomopleiding bij de VDAB dd 22/01/2018 vanaf 1/02/2018 tot 31/08/2018” en van het “Inschrijvingsformulier cursist (25/04/2018 - 29/06/2018)”*.

Verzoekster verwijst naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 121/2013 en leidt daaruit af dat de Belgische referentiepersoon niet moet aantonen dat hij actief werk zoekt, gelet op de voormelde beroepsopleiding.

Kernvraag van de discussie is of de verwerende partij wist of behoorde te weten dat verzoeksters echtgenoot een vrijstelling van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt genoot door het volgen van een opleiding met een VDAB-opleidingsovereenkomst, die dateert van 22 januari 2018.

In eerste instantie moet erop worden gewezen dat de bewijslast bij het indienen van een aanvraag in beginsel bij die aanvrager berust, die aan het bestuur alle mogelijke elementen ter beschikking moet stellen ter ondersteuning van de aanspraken waarop hij zich beroept.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar artikel 111/34 van het besluit van 5 juni 2009 van de Vlaamse Regering houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding. Deze bepaling valt onder Hoofdstuk 2, “Vrijstellingen” van het besluit van 5 juni 2009 van de Vlaamse Regering houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding. Uit dit hoofdstuk blijkt dat, in geval van een opleiding, in sommige gevallen onder bepaalde voorwaarden vrijstelling van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt kan worden verleend op vraag van de werkzoekende en in sommige gevallen ambtshalve vrijstelling wordt verleend. De Raad is van oordeel dat in die optiek er niet zonder meer van kan worden uitgegaan dat de verwerende partij weet of hoort te weten of de betrokken werkzoekende/referentiepersoon al dan niet is vrijgesteld. Het komt dan ook aan de aanvrager, in casu verzoekster, toe om, indien zij zich op een vrijstelling van haar echtgenoot om actief werk te zoeken wenst te beroepen, de verwerende partij hierover in te lichten. Het louter toezenden van een opleidingsovereenkomst, zoals thans het geval was, volstaat daartoe niet. In dit stuk wordt immers geen melding gemaakt van enige vrijstelling. De verwijzing, voor de eerste keer in het verzoekschrift, naar een mail van de VDAB waarin wordt gesteld dat *“(…) De administratie vrijstellingen [kan] geen kopie van een beslissingsbrief [kan] bezorgen. De opleidingsovereenkomst is voldoende bewijs. Aangezien voor het volgen van een erkende opleiding door de VDAB automatische een vrijstelling wordt toegekend en overgemaakt aan RVA, wordt er geen brief opgemaakt. (...)”*, brengt evenmin soelaas. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij werden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

Waar verzoekster voor het overige de verwerende partij nog verwijt haar niet gecontacteerd te hebben indien zij van oordeel was dat de voorgelegde sollicitatiebewijzen niet volstonden, moet worden herhaald dat zij bij het indienen van haar aanvraag tot gezinshereniging moet aantonen dat zij voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet dat duidelijk stelt dat de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking komt indien de Belg bewijst dat hij actief naar werk zoekt. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt in het kader van een wederkerig bestuursrecht, immers evenzeer op de rechtsonderhorige (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE) en verzoekster kan haar eigen in gebreke blijven niet zonder meer afwentelen op de verwerende partij. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij zou moeten zijn geïnformeerd over welke stukken zij bijkomend diende neer te leggen. Bij een aanvraag ligt, zoals reeds gesteld, de bewijslast in eerste instantie bij de aanvrager die alle volgens haar nuttige stukken kan neerleggen ter ondersteuning van haar aanspraken, opdat de verwerende partij haar besluitvorming kan steunen op alle overgemaakte informatie. Dat verzoekster weet dat de bal in haar kamp ligt, mag overigens blijken uit de stukken met betrekking tot de opleiding van haar echtgenoot die zij op eigen initiatief nastuurde. In de mate dat zij nog stelt dat in de bijlage 19ter enkel melding werd gemaakt van het feit dat zij nog een bewijs van ziektekostenverzekering moest voorleggen en niet blijkt dat er nog bijkomende sollicitatiebewijzen werden verwacht, moet erop worden gewezen dat de gemeentelijke diensten slechts de volledigheid van het dossier nagaan, en geen beoordelingsbevoegdheid hebben met betrekking tot de beoordeling van de voorgelegde stukken in het licht van het al dan niet voldaan zijn aan de wettelijke criteria.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster niet heeft aangetoond dat de verwerende partij op onwettige of onzorgvuldige wijze heeft geoordeeld dat de werkloosheidsuitkeringen van de referentiepersoon niet in aanmerking konden worden genomen omdat niet het bewijs werd geleverd dat hij actief op zoek is naar werk.

Gelet op het ontbreken van het bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter, tweede lid, eerste streepje van de Vreemdelingenwet diende de verwerende partij niet te beoordelen welke bestaansmiddelen de familieleden nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden, in toepassing van artikel 42, § 1, tweede lid van diezelfde wet. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris diende *in casu* dan ook geen verdere "*behoefteanalyse*" te doen of daarover verder te motiveren (RvS 11 juni 2013, nr. 223.807).

Een schending van de artikelen 40ter, 42, §1, tweede lid en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht zijn derhalve niet aangetoond. Derhalve kan verzoekster ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij haar recht ex artikel 8 van het EVRM niet kan uitoefenen omdat de verwerende partij ten onrechte zou hebben gesteld dat aan de voorwaarden van artikel 40ter niet zou zijn voldaan. Dit laatste is immers, zoals gebleken, niet aangetoond.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS